06/07/2021

Μητροπολίτης Πειραιώς: Γιατί είναι ανεπιθύμητος ο κ. Φραγκίσκος για τους εορτασμούς για την Εθνική μας Παλιγγενεσία;

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Μέ αἰσθήματα λύπης, ἀπογοήτευσης καί μέ πολλά ἐρωτήματα, πληροφορηθήκαμε ἀπό τά ΜΜΕ τήν εἴδηση ὅτι ἡ Ἐξοχωτάτη Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας καί ἡ Κυβέρνηση κάλεσαν τόν καταληψία τοῦ σεβασμίου Πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης «Πάπα» Φραγκίσκο, νά ἐπισκεφτεῖ τήν Ἑλλάδα, γιά νά «τιμήσει» διά τῆς παρουσίας του, τόν ἑορτασμό τῶν 200 χρόνων ἀπό τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἀπό τήν ὀθωμανική δουλεία, τήν πλέον κτηνώδη σκλαβιά πού γνώρισε ποτέ ὁ κόσμος.

Κλήθηκαν πολλοί ἡγέτες κρατῶν, νά συμμετάσχουν στούς ἑορτασμούς, τά ὁποῖα εἶχαν συμβάλλει θετικά στό μεγάλο ἐθνικό μας γεγονός, βοηθώντας ὑλικά, ἠθικά καί διπλωματικά τό ἀγωνιζόμενο Ἔθνος μας γιά τήν ἐπίτευξη τῆς ἀποτίναξης τοῦ ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ, τήν ἐθνική μας ἀποκατάσταση. Ἐρωτᾶται: τό «Κράτος τοῦ Θεοῦ», ἡ Παποσύνη τοῦ Βατικανοῦ, ἀνήκει στά Κράτη ἐκεῖνα τά ὁποῖα προσέφεραν

ἔστω ἐλάχιστες ὑπηρεσίες στό δοκιμαζόμενο Γένος μας, προκειμένου νά παραστεῖ ὁ σημερινός πολιτικός ἡγέτης του καί νά συμμετάσχει στούς ἐθνικούς μας ἑορτασμούς; Δυστυχῶς, ὄχι! Δέν ὑπάρχει τό παραμικρό δεῖγμα ὅτι ὁ Παπισμός προσέφερε τήν παραμικρή ἀρωγή στό ἀγωνιζόμενο Ἔθνος μας, οὔτε ἕναν λόγο συμπαράστασης δέν πρόφερε! Ἀντίθετα μάλιστα, συγκαταλέγεται στίς δυνάμεις ἐκεῖνες οἱ ὁποῖες ἐπέδειξαν ἀπόλυτη ἀδιαφορία, ἔως ἐχθρότητα στήν ἐθνική μας ὑπόθεση!

Ἡ ἱστορία ἀποδεικνύει περίτρανα ὅτι ὁ Παπισμός, ἀπό γεννησιμιοῦ του, ἀποτελεῖ τήν ἀκραία ἔκφραση ἐμπαθοῦς ἀνθελληνισμοῦ. Μαρτυρεῖ περίτρανα πώς ὁ Παπισμός, ὡς ἰδεολογική ἔκφραση καί ὡς κοσμικός ὀργανισμός (διότι περί τούτου πρόκειται), εἶναι ἀποδεδειγμένα ὁ πλέον ὁρκισμένος ἐχθρός του Ὀρθοδόξου Ἑλληνισμοῦ! Καί γιά νά μήν φανοῦμε «ὑπερβολικοί», παραθέτουμε ὁρισμένα ἱστορικά γεγονότα (ἀπό τά πολλά) τά ὁποῖα ἀποδεικνύουν τό μέγεθος τοῦ ἀνθελληνισμοῦ καί τῆς ἐχθρότητας τοῦ Παπισμοῦ κατά τοῦ Γένους μας.

Οἱ ἀνθελληνικές ρίζες ἀνάγονται στούς βαρβάρους Τεύτονες καί Φράγκους, (8-9ο μ. Χ. αἰῶνα), στούς δημιουργούς τοῦ Παπισμοῦ. Νά διευκρινίσουμε πώς οἱ σχέσεις Ρωμαίων καί Ἑλλήνων ἦταν σχετικά ἁρμονικές καί ὁ ἕνας πολιτισμός συμπλήρωνε τόν ἄλλο, κάνοντας λόγο γιά ἑλληνορωμαϊκό πολιτισμό, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ καί τό βάθρο τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Ρωμαῖοι καί Ἕλληνες συνυπῆρξαν γιά περισσότερο ἀπό χίλια χρόνια. Μάλιστα οἱ πρῶτοι ἐκτιμοῦσαν τόν Ἑλληνισμό καί τόν θεωροῦσαν ἀνώτερο πολιτισμικά ἀπό τόν δικό τους καί μάλιστα θεωροῦσαν τιμή τους νά ἀποκαλοῦνται Ἕλληνες! Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρώμης ἀπολάμβανε, τήν πρώτη χιλιετία, τιμητική θέση, ἀποκαλούμενη «προκαθημένη τῆς ἀγάπης» καί οἱ Ρωμαῖοι Ἐπίσκοποι ἦταν ὅλοι σχεδόν ἑλληνομαθεῖς καί φιλέλληνες.

Σέ ἀντίθεση μ’ αὐτούς οἱ βάρβαροι Φράγκοι ἔτρεφαν ἐξ’ ἀρχῆς ἐχθρότητα πρός τούς Ρωμαίους, Ἀνατολικούς καί Δυτικούς. Υἱοθέτησαν ἕναν αἱρετικό Χριστιανισμό καί καλλιέργησαν μία ἐμφανῆ ἀποστροφή καί μῖσος πρός τήν Ὀρθοδοξία, ἡ ὁποία κυριαρχοῦσε σέ Ἀνατολή καί Δύση. Τήν αἱρετική ἐκδοχή τήν υἱοθέτησαν ὡς διαφοροποίηση μέ τήν Ρωμηοσύνη, γιά νά ἐπιτύχουν τόν βάρβαρο ἐπεκτατισμό τους, νά καταλάβουν τήν ρωμαϊκή αὐτοκρατορία καί νά ἐγκαταστήσουν τή δική τους ἐξουσία, βασισμένη στό φεουδαρχικό σύστημα καί τήν δουλοπαροικία. Ὁ θεμελιωτής τοῦ φραγκισμοῦ Καρλομάγνος (747-814), ἀποδεικνύεται ὡς ἕνας ἀπό τούς χειρότερους ἀνθέλληνες, κατηγορώντας τούς Ὀρθοδόξους ὡς ...αἱρετικούς! Γιά νά μειώσουν τήν ἀξία τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων τῆς Ἀνατολῆς, τούς προσέδωσαν τήν ὀνομασία «Γραικοί», δηλαδή ἀγροῖκοι! Δέν εἶναι ἄλλωστε τυχαία αὐτή ἡ συμπεριφορά, διότι εἶναι ἡ ἐποχή πού τό Ἀνατολικό Ρωμαϊκό Κράτος μεταλλάσσεται σέ ἑλληνικό. Δέν εἶναι ἐπίσης τυχαῖο ὅτι ὁ μέγας ἀνθέλληνας

Καρλομάγνος εἶναι κορυφαῖος «ἅγιος» του Παπισμοῦ!

Ἡ ἐχθρότητα κατά τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων καί κύρια τῶν Ρωμαίων της Ἀνατολῆς, ἐντάθηκε μέ τήν ἐκδίωξη τοῦ τελευταίου Ὀρθοδόξου Πάπα τό 993 μΧ καί μέ τήν κατάληψη ἀπό τούς Φράγκους τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης τό 1046, ἡ ὁποία κορυφώθηκε μέ τό «σχίσμα» τοῦ 1054, μεταφέροντας ταυτόχρονα ὅλες τίς φραγκικές κακοδοξίες, ἀλλοιώνοντας τήν πίστη τῆς Ἐκκλησίας στήν κατακτημένη Εὐρώπη καί ἐξαφανίζοντας διά σκληρῶν διωγμῶν, σφαγῶν, δηώσεων καί καταστροφῶν κάθε τί τό ρωμαΐϊκο καί ὀρθόδοξο. Ὅπως εἶχε ἀποδείξει μέ ἐπιστημονική ἀκρίβεια ὁ μακαριστός καθηγητής Πρωτοπρ. Ἰωάννης Ρωμανίδης, ὁ βάρβαρος φραγκισμός μισοῦσε τήν Ρωμηοσύνη (ἀνατολική καί δυτική). Στή Δύση, μέ τούς ἐπεκτατικούς καί καταστροφικούς πολέμους, ἐξαφάνισε τή ρωμαΐϊκη παράδοση καί τήν Ὀρθοδοξία καί ἐπέβαλε τήν φραγκική παράδοση. Μετά τήν κατάκτηση τῆς Ρώμης ἐξαφανίζεται ἡ ρωμαϊκή παράδοση, καί κυριαρχεῖ ἡ φραγκική, ἡ φραγκολατίνικη, ἡ ὁποία «βαπτίστηκε» ρωμαϊκή, γιά νά τήν σφετεριστεῖ.

Μελετώντας κάποιος τίς πηγές τῆς ἐποχῆς ἐκπλήσσεται ἀπό τό μένος τῶν Φράγκων παπικῶν κατά τῶν Ὀρθοδόξων, τούς ὁποίους ταύτισαν μέ τούς «αἱρετικούς» Ἕλληνες. Οἱ ὕβρεις καί οἱ συκοφαντίες τους εἶναι ἀπερίγραπτες. Ἀπαιτοῦσαν μέ δαιμονικό στόμφο τήν ὁλοκληρωτική ὑποταγή στήν φραγκική ἐξουσία. Ὀργάνωσαν τίς διαβόητες Σταυροφορίες γιά τήν στρατιωτική ὑποταγή τῆς Ρωμηοσύνης τῆς Ἀνατολῆς στήν φραγκική ἐξουσία, τήν ὁποία ἐξέφραζε καί συνεχίζει νά ἐκφράζει ὡς σήμερα ὁ ἐγκάθετος τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου τῆς Ρώμης «Πάπας».

Ἐφεῦραν τήν Οὐνία, τήν πιό δαιμονική ἐπινόηση τοῦ Παπισμοῦ, ἡ ὁποία διά τῆς δολιότητας καί τῆς ἀπάτης ἐξαπατᾷ Ὀρθοδόξους καί τούς καθιστᾶ αἱρετικούς παπικούς. Χρησιμοποίησε ἀκόμα ἀνείπωτη βία, σέ συνεργασία συχνά μέ «ὀρθοδόξους», ὅπως ὁ μαρτυρικός θάνατος, διά πυρός τῶν μοναχῶν της Ἱερᾶς Μονῆς Ζωγράφου Ἁγίου Ὄρους, ἐπί τοῦ ἐξωμότη πατριάρχου Ἰωάννου Βέκκου (1225-1297), καί τῶν ἄλλων 88 Ἁγιορειτῶν μαρτύρων Ὁσιάθλων Πατέρων. Νά σημειωθεῖ, πώς ὅταν εἰσῆλθαν στό ἁγιώνυμο Ὄρος οἱ παπικοί καί οἱ «ἑνωτικοί», ἕνας ἅγιος ἀσκητής εἶδε σέ ὅραμα τήν Κυρία Θεοτόκο, ἡ Ὁποία τόν προειδοποίησε: «ἔρχονται οἱ ἐχθροί τοῦ Υἱοῦ μου, φυλαχτεῖτε»! Νά ἀναφέρουμε ἐπίσης καί τόν μαρτυρικό θάνατο διά πυρός τῶν Ὁσιάθλων Πατέρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καντάρας Κύπρου, διότι δέν ἤθελαν νά ὑποταχτοῦν στήν κυριαρχία τοῦ «Πάπα» καί στά ἄζυμα.

Πρῶτο καίριο καί μοιραῖο πλῆγμα κατά τῶν Ὀρθοδόξων Ρωμαίων καί κατά συνέπεια τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τῆς Ἀνατολῆς, ὑπῆρξε ἡ Δ΄ Σταυροφορία

(1204) ἀπό τούς μισθοφόρους φράγκους, ὑποκινούμενοι καί χρηματοδοτούμενοι ἀπό τόν Παπισμό. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν ἀνυπολόγιστα καταστροφικό. Εἶναι ἡ πρώτη μεγάλη τραγῳδία τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τό ἀβυσσαλέο μῖσος τους ἐκδηλώθηκε μέ σφαγές, βιασμούς, λῃστεῖες καί οἱ καταστροφές, οἱ ὁποῖες δέν ἔχουν προηγούμενο στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Τό ἴδιο καί οἱ ἀσέβειες κατά τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Βεβήλωσαν ὅλες τίς Ἐκκλησίες τῆς Βασιλεύουσας, κατέκλεψαν ὅ,τι πολύτιμο ὑπῆρχε. Ὡς καί βιασμούς γυναικῶν διέπραξαν μέσα στούς Ναούς. Μάλιστα στήν Ἁγία Σοφία, ἀνέβασαν μία διαβόητη πόρνη στήν Ἁγία Τράπεζα, νά χορέψει πορνικούς χορούς! Διέλυσαν τήν αὐτοκρατορία καί ἐγκατέστησαν Φράγκους αὐτοκράτορες, «Ἐπισκόπους» καί ἡγεμόνες σέ ὅλη τήν ἐπικράτειά της. Ἀπό τότε δέν μπόρεσε νά ἀνακτήσει ἡ ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία τῆς Ἀνατολῆς οὔτε στό ἐλάχιστο τήν πρότερη δύναμή της, ὁδηγώντας την στήν παρακμή καί τήν ὑποταγή στούς Ὀθωμανούς! Καί μετά τήν ἀνάκτηση τῆς Πόλης (1261), τά περισσότερα ἐδάφη τῆς Αὐτοκρατορίας εἶχαν παραμείνει στούς Φράγκους.

Ὁ Παπισμός ἐν συνέχειᾳ, μέ τήν προέλαση τῶν ἀλλοθρήσκων Ὀθωμανῶν, δέν ἔκανε τίποτε νά βοηθήσει στήν ἀναχαίτισή τους, ἀντίθετα ἔβλεπε μέ χαιρεκακία καί ἐκδικητική διάθεση τήν συρρίκνωση τῆς Αὐτοκρατορίας. Παρά τίς ἱκεσίες, ἀλλά καί τίς ἀνεπίτρεπτες ἐκπτώσεις στήν πίστη τῶν Ὀρθοδόξων, γιά βοήθεια, τό Βατικανό παρέμεινε ἀμέτοχο. Ἀκόμη καί μετά τήν ληστρική Σύνοδο τῆς Φεράρας-Φλωρεντίας (1438-1439), ὁ «Πάπας» δέ σεβάστηκε τή συμφωνία καί δέν ἔστειλε τήν παραμικρή βοήθεια γιά νά σωθεῖ ἡ Κωνσταντινούπολη. Ἐδῶ νά σημειωθῆ τό τραγικό λάθος τοῦ Πατριάρχου Ἰωσήφ τοῦ Β΄ καί τῆς Ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας, ἀντί νά προσέλθουν στήν ὀρθοδοξοῦσα Σύνοδο Κωνσταντίας-Βασιλείας (1431-1434) καί στόν Προεδρεύοντα αὐτῆς Ὀρθοδοξοῦντα Καρδινάλιο Ἰούλιο Καισαρίνι, προσῆλθον στόν καθηρημένο ἀπό τήν Σύνοδο Πάπα Εὐγένιο Δ΄ μέ ἐπακόλουθο τήν ληστρική Φερράρα-Φλωρεντία. Ἐάν δέν εἶχε ἐπισυμβεῖ αὐτό τό τραγικό λάθος σήμερα, δέν θά ὑπῆρχε οὔτε Παπισμός οὔτε Διαμαρτύρησις.

Κατά τήν ἅλωση (1453) ὁ Παπισμός ἐνοίωσε ἀπίστευτη ἀνακούφιση, θεωρώντας καί διαδίδοντας τήν ἄποψη ὅτι αὐτή ὑπῆρξε «θεία τιμωρία» κατά τῶν «αἱρετικῶν Ἑλλήνων»! Λέγεται πώς, ὅταν ἔφτασε ἡ εἴδηση στή Ρώμη, ὁ «Πάπας» ἐξέφρασε τήν ἀνακούφισή του καί ἔκανε δοξολογία στό Θεό γιά νά τόν εὐχαριστήσει γιά τήν τιμωρία τῶν ἀπείθαρχων Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων! Εἶναι ἐπίσης γνωστό πώς στά 1463 ὁ «Πάπας» Πίος ὁ Β΄, ἔστειλε ἐπιστολή στόν Σουλτάνο, ἀναγνωρίζοντας τον ὡς διάδοχο τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, προτείνοντάς του νά γίνει χριστιανός καί νά γίνει ὑποτελής του. Ἐπίσης τοῦ δήλωνε ὅτι θά τοῦ προσέφερε «τόν ἰσχυρό βραχίονά του, προκειμένου νά τιμωρηθοῦν ὅλοι ἐκεῖνοι πού πλήττουν τά δικαιώματα τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας καί ἐπαναστατοῦν ἐναντίον τῆς μητέρας Ἐκκλησίας τους. Σαφής ἀναφορά στούς ἀνθενωτικούς πού δέν ἤθελαν νά

ἐφαρμόσουν ὅσα ἀποφασίστηκαν στή Σύνοδο τῆς Φλωρεντίας καί τώρα συνεργάζονταν μαζί του»! (https://pneymatiko.wordpress.com). Πίστευε ὁ ἀφελής ὅτι ἡ ὑπόθεση τῆς Ὀρθοδοξίας εἶχε λήξει, ὅτι οἱ ἀλλόθρησκοι εἶχαν τελειώσει τήν «αἱρετική» Ἀνατολή καί γι’ αὐτό θριαμβολογοῦσε!

Τά βάσανα τῶν ὀρθόδοξων ὑποδούλων ἔφταναν καί ὡς τή Ρώμη, ἀλλά αὐτή κώφευε ἐπιδεικτικά. Οὐδεμία συμπαράσταση, κανένα διάβημα πρός τήν «Ὑψηλή Πύλη», γιά τήν ἀνακούφιση τῶν ὀρθοδόξων ραγιάδων, παρά τήν πολιτική δύναμη πού διέθετε, δέν ἔκαμε ποτέ στούς τέσσερις αἰῶνες τῆς δουλείας. Ἀντίθετα, ἔκανε ὅ,τι μποροῦσε γιά νά ἐκμεταλλευτεῖ τή δύσκολη κατάσταση τῶν Ὀρθοδόξων γιά νά πραγματοποιήσει τό σχέδιο ὑποταγῆς τους στήν ἐξουσία τοῦ Παπισμοῦ. Μέ τήν ἀνοχή τῶν Ὀθωμανῶν, προφανῶς καί τήν ἐξαγορά μέ πακτωλούς χρημάτων, ἔστελνε «ἱεραποστόλους» γιά τήν «κατήχηση» τῶν «ἀκατήχητων» Ρωμηῶν, μεταστρέφοντάς τους στήν αἵρεση τοῦ Παπισμοῦ. Ἐπίσης στίφη παπικῶν μοναχικῶν ταγμάτων, κύρια τῶν Ἰησουϊτῶν, ἀλώνιζαν τόν ἑλληνικό χῶρο ἀσκώντας ἀσφυκτική κατάσταση στούς Ὀρθοδόξους καί ἱδρύοντας παπικά σχολεῖα, προσελκύοντας πλῆθος ἑλληνοπαίδων στό παπικό δόγμα. Ὅταν ἔβρισκαν ἀντίσταση, φέρονταν μέ ἀπίστευτη βιαιότητα, μέ τρανταχτό παράδειγμα τόν στραγγαλισμό τοῦ μαρτυρικοῦ Ἁγίου Πατριάρχη Κύριλλου Λούκαρη (1638) ἀπό τούς Τούρκους κατ’ ἀπαίτηση τῶν Ἰησουϊτῶν τοῦ Βοσπόρου!

Οἱ παπικοί τῆς Ἑλλάδος, κατοικώντας κυρίως στά νησιά τοῦ Αἰγαίου δέ γνώρισαν ποτέ δουλεία, διότι εἶχε φροντίσει τό Βατικανό, μέ εἰδικές συμφωνίες μέ τήν «Ὑψηλή Πύλη», νά ζοῦν ἐλεύθερα, ὅπως οἱ μουσουλμάνοι! Οἱ παπικοί κάτοικοι τῆς Σύρου, ἀπολάμβαναν ἰδιαίτερων προνομίων ἀπό τόν Σουλτάνο καί τό νησί τους γνώριζε μεγάλη οἰκονομική ἄνθηση ἐξαιτίας τῆς ἐμπορικῆς κίνησης πού εἶχε. Παράλληλα εἶχαν καί τήν προστασία τῆς ὁμόθρησκης Γαλλίας. Αὐτό ἀποδεικνύει ὅτι ἄν ἤθελε ὁ Παπισμός θά ἀσκοῦσε τήν ἴδια πίεση καί γιά τό σεβασμό τῶν δικαιωμάτων τῶν Ὀρθοδόξων, ἀλλά δέν τό ἔκανε! Αὐτό εἶχε ὡς συνέπεια τό ξέσπασμα μεγάλου μίσους μεταξύ τῶν Ὀρθοδόξων καί Παπικῶν τῶν Κυκλάδων, τό ὁποῖο φυσικά εἶχε δημιουργήσει ἡ παπική προπαγάνδα. Τό Βατικανό κατάφερε νά θρέψει αὐτό τό μῖσος τῶν Ἑλλήνων Παπικῶν κατά τῶν Ἑλλήνων Ὀρθόδοξων, ὥστε νά τούς μισοῦν περισσότερο ἀπό τούς Τούρκους, διότι δέν ἤθελαν νά ἀσπαστοῦν τόν Παπισμό! Ἀπό τόν καιρό τῆς Φραγκοκρατίας καί φυσικά στά χρόνια της Τουρκοκρατίας, καταπίεζαν σκληρά τους Ὀρθοδόξους, γιά νά τούς ἀναγκάσουν νά ἀλλαξοπιστήσουν.

Τό μῖσος τῶν Ἑλλήνων Παπικῶν κατά τῶν Ὀρθοδόξων καί τά φιλοτουρκικά τους αἰσθήματα ἀλλοίωσε ἐντελῶς τό ἐθνικό τους φρόνημα, ὥστε νά μή λάβουν μέρος στήν Ἐπανάσταση. Μέ τήν ἔναρξη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης οἱ

ἐπαναστατημένοι Ὀρθόδοξοι Ἕλληνες δέν εἶχαν ἀπέναντί τους μόνο τόν κατακτητή ἀλλά ἀκόμα καί τούς παπικούς Ἕλληνες τῶν νησιῶν τῶν Κυκλάδων, οἱ ὁποῖοι ἀντιτάχτηκαν στόν ξεσηκωμό τῶν Ἑλλήνων καί συντάχτηκαν μέ τούς Τούρκους! Οἱ Παπικοί Συριανοί, μέ τό ξέσπασμα τῆς Ἐπανάστασης διάλεξαν στρατόπεδο, τό Τουρκικό! Ἀφοῦ δήλωσαν τήν πιστή ὑποταγή τους στό Σουλτάνο, ἀνάλαβαν σημαντική δράση διευκολύνσεων τοῦ Τουρκικοῦ Στόλου, τόν ὁποῖο ἐφοδίαζαν καθ’ ὅλη τή διάρκεια τοῦ Ἀγῶνα!

Καί ὄχι μόνον αὐτό: ἐκδήλωναν αἰσθήματα χαρᾶς καί ἱκανοποίησης γιά τίς ἀποτυχίες τῶν Ἑλλήνων! Εἶναι ἱστορικά μαρτυρημένο πώς ὅταν πληροφορήθηκαν οἱ Παπικοί τῶν Κυκλάδων τή φοβερή σφαγή τῆς Χίου, πανηγύρισαν καί ἐξεδήλωσαν τή χαρά τους «διά χορῶν καί ᾀσμάτων»! «Ἡ ἄτοπος χαρά —τονίζει ὁ Χέρσμπεργκ— μεθ’ ἧς λέγεται ὅτι οἱ Λατῖνοι κάτοικοι τῆς Σύρου (δήλ. οἱ Ρ/Καθολικοί Ἕλληνες) ἐχαιρέτιζον τάς συμφοράς τῶν Ἑλλήνων, καί ἰδίως τήν πτῶσιν τῆς Χίου, καί ἄλλα δείγματα ἐχθρικῶν φρονημάτων ἐπήνεγκον ἐν Σύρῳ ἤδη περί τά τέλη τοῦ 1822 πολλάς πολλάκις γενομένας συγκρούσεις πρός τούς Ἰονίους Ναύτας καί πρός ἄλλους Ἕλληνας Νησιώτας». Ναί, πανηγύριζαν γιά τίς σφαγές τῶν Ὀρθόδοξων Ἑλλήνων οἱ «ἕλληνες» παπικοί! Ἐπίσης ὅταν πρόσφυγες ἀπό τίς Κυδωνίες, τή Σμύρνη, τή Χῖο καί τά Ψαρά, γιά νά ἀποφύγουν τίς σφαγές τῶν Τούρκων, ζήτησαν καταφύγιο στή Σῦρο, συνάντησαν τήν ἐχθρότητα τῶν παπικῶν, «οἱ ἐλεεινότεροι αὐτῶν (οἱ Λατινοέλληνες) Συριανοί — ἵνα μή μιανθῶσιν βεβαίως— ἀντέκρουσαν καί δι’ ὅπλων τήν θρησκευτικήν λατρείαν τῶν ἐν τῇ νήσῳ καταφυγόντων ὀρθοδόξων τῆς Σμύρνης, τῶν Κυδωνιῶν καί διαφόρων ἄλλων τόπων»! Τούς ἐμπόδιζαν νά τελοῦν τίς ὀρθόδοξες τελετές τους καί τό χειρότερο: δέν τούς πωλοῦσαν ψωμί καί δέν τούς ἐπέτρεπαν νά πιοῦν νερό!

Αὐτό εἶχε ὡς συνέπεια, ὅταν στίς ἀρχές τοῦ 1823 ἐπαναστατημένοι Ἕλληνες ἀποβιβάστηκαν στό Νησί, ὡς ἀντίποινα γιά τήν προδοτική καί ἀπάνθρωπη συμπεριφορά τῶν παπικῶν τῶν Κυκλάδων, γιά τό ἐθνικό αὐτό ἀνοσιούργημά τους, νά τούς τιμωρήσουν, καταστρέφοντας μαγαζιά καί ἀποθῆκες παπικῶν πού βρίσκονταν στό λιμάνι. Ἡ Σύρος σώθηκε ἀπό μεγαλύτερες καταστροφές, ἐπειδή ἐμφανίστηκε Γαλλικό πολεμικό πλοῖο καί οἱ ὀρθόδοξοι Ἕλληνες ἀναγκάστηκαν νά ἀποχωρήσουν!

Ὑπάρχουν ἀξιόπιστες ἱστορικές ἀποδείξεις γιά τήν προδοτική στάση τῶν Ἑλλήνων παπικῶν κατά τή διάρκεια τοῦ Ἀγῶνα: Ἔγραψε ὁ ἱστορικός τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασης Σ. Τρικούπης: «Ἡ ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας φωνή ἀντήχησε καθ’ ὅλας τάς Κυκλάδας καί πολλάς τῶν Σποράδων. Μόναι αἱ καρδίαι τῶν τοῦ δυτικοῦ δόγματος Ἑλλήνων ἐκώφευσαν. Ἐφάνη κατά τήν περίπτωσιν ταύτην ὑπό τήν μορφήν τοῦ δόγματος τούτου, ὅλη ἡ ἀσχημοσύνη τοῦ φανατισμοῦ προτιμήσαντος τήν

ἡμισέληνον τοῦ σταυροῦ καί τήν δουλείαν τῆς ἐλευθερίας. Οὐδείς τῶν ἐν Πελοποννήσῳ καί τῇ Στερεᾷ Ἑλλάδι Ἑλλήνων πρεσβεύει τό δυτικόν δόγμα. Ἐνδεκακισχιλίους τοῦ δόγματος τούτου περιεῖχαν αἱ τέσσαρες νῆσοι τοῦ Αἰγαίου, Σύρα, Τῆνος, Νάξος καί Σαντορίνη. Ἐξαιρουμένων δέ πολλά ὀλίγων φανέντων ἀληθῶν Ἑλλήνων ἐπί τοῦ ἀγῶνος, οἱ λοιποί καί ἀντεῖπαν καί ἀντέπραξαν φανερά καί κρυφίως, καί σχέσεις ἔλαβον μυστικάς πρός τούς ἐχθρούς τοῦ Ἔθνους, καί χαράν μεγάλην ἀσυστόλως ἔδειξαν ἐπί ταῖς ἀποτυχίαις τῶν ὁμογενῶν (π.χ. ὅταν ἔμαθαν τήν καταστροφή καί τίς σφαγές τῆς Χίου ἐχόρευαν ἀπό τή χαρά τους!)... Τόσην δέ κλίσιν ἔδειξαν πρός τούς Τούρκους οἱ δυτικόφρονες ἐν γένει καί κατ' ἐξοχήν οἱ τῆς Σύρας, οὕς εὐτύχησεν ἡ Ἐπανάστασις, καί τόσον ὀλίγην πεποίθησιν εἶχον ἐπί τῇ εὐοδώσει τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος, ὥστε συνεισέφερον διπλούς φόρους, τούς μέν ἐξ ἀνάγκης χάριν τῶν Ἑλλήνων, τούς δέ ἐκ προαιρέσεως χάριν τῶν Τούρκων»!

Ἐπίσης ὁ ἱστορικός Φιλήμων σημείωσε τά ἑξῆς γιά τήν ἀντεθνική στάση τῶν παπικῶν: «Οἱ ἑτερόδοξοι ἀντεβοήθουν τοῖς Τούρκοις, ἐδῶ μέν παρεμβάλλοντες μυρία προσκόμματα, ἐκεῖ δέ σιτίζοντες φρούρια πολιορκούμενα, καί πανταχοῦ, ὅπου ἄν ἠδύναντο, κατασκοπεύοντες καί προδίδοντες πᾶν Ἑλληνικόν Κίνημα... Κατά τόν ἀγῶνα εἴδομεν Τούρκους στρατεύοντας κατά τῶν Ἑλλήνων, οὐχί δέ καί Λατινοδόξους Ἕλληνας τοῦ Αἰγαίου ὁπλιζομένους ὑπέρ τῆς κοινῆς πατρίδος»!

Οἱ παπικοί τῶν Κυκλάδων ἦταν στήν πλειοψηφία τους πλούσιοι, καθ' ὅτι, ὅπως προαναφέραμε, εἶχαν τήν εὔνοια τοῦ Σουλτάνου. Παρά ταῦτα δέν ἔδωσαν τήν παραμικρή οἰκονομική βοήθεια στόν Ἀγῶνα. Ὅταν οἱ ἐπαναστατημένοι Ἕλληνες σταμάτησαν νά ἀποδίδουν τούς φόρους τους στούς Τούρκους, ἐκεῖνοι συνέχισαν νά τούς ἀποδίδουν κανονικά!

Ὑπάρχει καί χειρότερη διάσταση. Οἱ παπικοί, μέ τή στάση τους ἀμφισβητοῦσαν καί αὐτή ἀκόμη τήν ἑλληνικότητα τῶν νησιῶν, ἀκόμη καί τή δική τους ἑλληνικότητα! Ὁ ἱστορικός Δ. Κόκκινος σημειώνει: «...πλήν ἐλαχίστων, πού ἐδείχθησαν πραγματικοί Ἕλληνες κατά τόν ἀγῶνα, οἱ ἄλλοι (Ρ/Καθολικοί) ἀντέδρασαν ὅσον ἠμπόρεσαν καί κρυφά καί φανερά, προσεπάθησαν νά ἐμφανίσουν τάς νήσους των ὡς ἀντιστρατευομένας εἰς τήν ἐπανάστασιν καί πολλοί ἀπό αὐτούς ἔδρασαν ὡς πραγματικοί ἐχθροί, ἐφοδιάζοντες πολιορκούμενα τουρκικά φρούρια, κατασκοπεύοντες τούς Ἕλληνας, καί ἐξακολουθοῦσαν νά καταβάλλουν τόν πρός τούς Τούρκους φόρον καί κατά τήν διάρκειαν τῆς ἐπαναστάσεως, παρουσιάζοντες κατ' αὐτόν τόν τρόπον ἀμφίβολον τήν ἑλληνικότητα τῶν νήσων των»! «Ἐκ τοῦ γράμματος τῶν ἐφόρων βλέπω, ὅτι οἱ Λατῖνοι συμπατριῶται σας, ἐτόλμησαν νά ἀρνηθῶσι τό χρέος τῆς ἀναλόγου φορολογίας. Δέν τούς ἔπρεπε διά θρησκευτικάς διαφοράς νά ἀναισθητῶσι εἰς τά πολιτικά χρέη των καί νά φέρωνται εἰς τήν ἱεράν

πατρίδα ὡς ἐχθροί. Πασχίσατε λοιπόν νά τούς δώσετε νά καταλάβουν ὅτι εἶναι συμπατριώται, ὁμογενεῖς καί ὅτι εἶναι χρέος των καί χριστιανικόν καί πολιτικόν νά ἀγαποῦν τήν πατρίδα, νά συνεισφέρουν εἰς τάς κοινάς χρήσεις της καί ὡς ἀδελφοί καί τέκνα τῆς αὐτῆς μητρός νά συναγωνίζωνται προθύμως ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας της».

Ὅταν δέ πιέζονταν ἀπό τήν Ἑλληνική Διοίκηση, διαμαρτύρονταν στίς παπικές δυτικές κυβερνήσεις. Ἔτσι ὁ Δεγρανμπρέ, διοικητής τῆς φρεγάδας «Σαλαμάνδρα», ἀπαγόρευε «κατά διαταγήν ἀνωτέραν» στόν ἔπαρχο τῆς Νάξου, Φώτη Καραπᾶνον, νά εἰσπράξῃ τά δέκατα ἀπό τούς Γκραικολατίνους, γράφοντάς του, κοντά στ' ἄλλα: «Οἱ καθολικοί Λατῖνοι Ἕλληνες ἤ καί ἄλλοι, προστατεύονται ὑπό τῆς Γαλλίας... Θά σᾶς ἐμποδίσω διά τῆς βίας, τοῦ νά φορολογήσετε ὁπωσδήποτε τά ὑπάρχοντα των». Καί ἀπειλοῦσε, ὅτι θά τόν ἐδίωχνε στήν Ὕδρα! Μέ τό νά ἀρνοῦνται νά συνεισφέρουν τά ἐθνικά δικαιώματα ὡς Ἕλληνες καί νά ἀποδίδουν στούς Τούρκους, ἀποδεικνύεται ὅτι δέν ἤθελαν τήν ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος καί ἀμφισβητοῦσαν τήν ἑλληνική κυριαρχία τῶν νησιῶν τοῦ Αἰγαίου!

Τή στιγμή πού ἀρνοῦνταν νά προσφέρουν ἔστω ἐλάχιστη βοήθεια στούς Ἕλληνες ἀγωνιστές, ἔστελναν γενναιόδωρες ἀποστολές στούς Τούρκους, σέ χρήματα, τροφές, ἴσως καί πολεμοφόδια. «Ἐκ τῶν τοιούτων Δυτικῶν Ἑλλήνων ὑπῆρξαν καί τίνες, οἱ ὅποιοι ἔστελλον τροφάς εἰς τούς Τούρκους τῆς Εὔβοιας κᾶ τῆς Κρήτης καί ὠδήγουν τούς Τουρκικούς στόλους εἰς ἐκεῖνα τά μέρη», (Σπηλιάδη, Ἀπομνημονεύματα», τ. Α΄, α. 556)! Μέ ἄλλα λόγια οἱ Τοῦρκοι κατακτητές καί τύραννοι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ βρῆκαν πολύτιμους συμμάχους τους τούς παπικούς τῆς Ἑλλάδος! Ὁ Κυκλαδίτης ἱστορικός Δ. Πασχάλης, εἶναι κατηγορηματικός: «Οἱ Καθολικοί, καίτοι πάντες σχεδόν Ἕλληνες τό γένος καί τήν ἑλληνικήν γλῶσσαν λαλοῦντες, λόγω μόνον τῆς διαφορᾶς τοῦ θρησκεύματος, ἐκώφευσαν εἰς τήν φωνήν τῆς πατρίδος καί ἐτήρησαν πράγματι ἀντεθνικήν στάσιν καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος»!

Τήν ἀνθελληνική τους στάση ἐκδήλωσαν καί μέ τό νά μήν θέλουν νά ἀναγνωρίσουν τήν Ἑλληνική Διοίκηση! Σέ ἔγγραφο, ποῦ ἔστειλε ὁ ἔπαρχος Τήνου Σπυρίδων, στά 1822 στήν «Προσωρινήν Διοίκησιν Ἑλλάδος», ἀναφέρει πώς οἱ παπικοί τῶν Κυκλάδων «μή ἀναγνωρίζοντες τήν Ἑλληνικήν Διοίκησιν οὐδέν ἀπέδιδον, καίπερ ἔχοντες τά πλέον εὔκαρπα μέρη»!

Τήν ἴδια καί χειρότερη στάση κρατοῦσε καί τό Βατικανό, καθ' ὅλη τή διάρκεια τοῦ Ἀγῶνα, συντασσόμενο πλήρως μέ τίς ἀντιδραστικές Εὐρωπαϊκές δυνάμεις τῆς ἐποχῆς καί κύρια τῆς διαβόητης «Ἱερᾶς Συμμαχίας». Τή στιγμή πού χιλιάδες Εὐρωπαῖοι ἔβλεπαν μέ συμπάθεια καί θαυμασμό τόν τιτάνιο ἀγῶνα τῶν Ἑλλήνων, νά ἀποτινάξουν τήν ὀθωμανική τυραννία, γενόμενοι ἔνθερμοι φιλέλληνες καί

συμμετέχοντες ὑλικά, ἠθικά, ἀκόμα καί ὡς πολεμιστές στό πλευρό τῶν Ἑλλήνων, τό «κράτος τοῦ Θεοῦ» παρέμεινε παγερά ἀδιάφορο. Προφανῶς, ὠθοῦσε κρυφά τούς Ἕλληνες παπικούς νά ἐναντιωθοῦν στήν Ἐπανάσταση καί νά συνταχτοῦν μέ τούς Τούρκους! Οὐδεμία συμπαράσταση ἐκδήλωσε πρός τούς ἀγωνιζομένους Ἕλληνες! Κανένα λόγο συμπάθειας! Οὐδεμία διαμαρτυρία πρός τήν «Ὑψηλή Πύλη» γιά τίς τουρκικές θηριωδίες καί γενοκτονίες! Κανένα διάβημα τῆς πανίσχυρης παπικῆς διπλωματίας πρός τίς εὐρωπαϊκές δυνάμεις γιά ἀλλαγή στάσης πρός τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση!

Μάταια οἱ ἀγωνιστές ἔστελναν ἀντιπροσωπεῖες στό Βατικανό, νά ἀποσπάσουν ἔστω καί μία τυπική ὑποστήριξη. Μετά τό Συνέδριο τῆς Βερόνας (1822) ὁ ἀπεσταλμένος τῆς Ἑλληνικῆς Διοίκησης πῆγε στό Βατικανό, νά ζητήσει βοήθεια, ἀλλά ὁ «πάπας» δέν ἔδειξε τήν παραμικρή ἀνταπόκριση. Ὁ Μαυροκορδᾶτος μέ τόν Νέγρη προχώρησαν σέ μυστικές διαβουλεύσεις μέ τό Βατικανό, ὑποσχόμενοι τήν «ἕνωση τῶν Ἐκκλησιῶν» ἄν αὐτό βοηθοῦσε τήν ἔκβαση τοῦ Ἀγῶνα. Καί πάλι βρῆκαν κλειστές τίς πόρτες τῆς «Ἁγίας Ἕδρας»! Ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός μετέβη στήν Ἰταλία καί ζήτησε νά δεῖ τόν «πάπα» Πίο Ζ΄, ἀλλά ἐκεῖνος ἔδειξε ἀπροθυμία καί ἔθεσε ὡς προϋπόθεση τήν «ἐπιστροφή τῶν Ὀρθοδόξων στήν δικαιοδοσία τοῦ ὑπερτάτου ποντίφηκα», γιά νά προσφέρει τή βοήθειά του στούς ἐπαναστατημένους Ἕλληνες! Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1822 ὁ Μαυροκορδᾶτος προσκαλεῖ τόν Ἀρχιεπίσκοπο τῆς Νάξου Ἀνδρέα Βεγγέτι, νά μεταβῇ στήν Κόρινθο γιά συνομιλίες σχετικά μέ ὑποθέσεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρώμης, πρόσκληση πού ἐπανέλαβε καί ὁ Θεόδωρος Νέγρης. Ὁ Βεγγέτι βολιδοσκόπησε τή Ρώμη, ἀλλά ἐκείνη τοῦ σύστησε νά παραμείνῃ στή Νάξο, ἄν ἡ ἑλληνική πλευρά δέν ἤθελε τήν ἕνωση στή βάση τῶν ἀποφάσεων τῆς Φερράρας-Φλωρεντίας καί δέν τοῦ παρεῖχε ἀσφάλεια καί προστασία ἡ Πύλη καί ὁ Γάλλος πρέσβης. Τελικά ἡ συνάντηση δέν πραγματοποιήθηκε λόγω καί τῆς ἀπροθυμίας τῶν Παπικῶν!

Ἀλλά καί μετά τήν ἀπελευθέρωση τό Βατικανό δροῦσε ἀπόλυτα ἀνθελληνικά. Ὁ παπικός Ὄθωνας ἐκτελοῦσε πιστά τά παραγγέλματα τοῦ Βατικανοῦ, γιά τήν ἄλωση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι γνωστές οἱ περιπέτειες τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ ἀπό τήν διαβόητη Ἀντιβασιλεία καί τήν διάλυσι 429 Μοναστηριῶν καί τήν διαρπαγή καί δήμευσι τῆς περιουσίας αὐτῶν.

Κατά τήν Μικρασιατική Καταστροφή ὁ «πάπας» ἔστειλε χαιρετιστήριο μήνυμα στόν Μουσταφᾶ Κεμάλ, συγχαίροντας τον γιά τήν καταστροφή τοῦ Ἑλληνισμοῦ στή Μ. Ἀσία καί τίς ἀνείπωτες σφαγές τῶν Ἑλλήνων!

Κατά τόν ἑλληνοϊταλικό πόλεμο οἱ Ἕλληνες Παπικοί ἔλαβαν ὁδηγίες ἀπό τό Βατικανό πώς νά προφυλαχτοῦν ἀπό τούς βομβαρδισμούς τῶν ἰταλικῶν ἀεροπλάνων, μέ εἰδικά σήματα στίς ταράτσες τῶν σπιτιῶν τους! Δέν εἶναι γνωστό

ἄν πολέμησαν τούς ὁμοπίστους τους παπικούς. Οὐδεμία ἐπίσης συμμετοχή εἶχαν στήν ἀντίσταση κατά τῶν κατακτητῶν. Κι ἀκόμα, εἶναι βεβαιωμένο, πώς οἱ Ἕλληνες Παπικοί δέν ἐνοίωσαν τή φρίκη τῆς κατοχῆς, καθ' ὅτι οἱ ἰταλικές κατοχικές δυνάμεις τούς προμήθευαν τρόφιμα, φάρμακα, κλπ!

Ἀξίζει νά ἀναφέρουμε καί τίς φρικαλεότητες καί τή φοβερή γενοκτονία τῶν ἀδελφῶν μας Ὀρθόδοξων Σέρβων, ὅπου οἱ Κροάτες παπικοί φασίστες κατακρεούργησαν 880.000 ἄτομα, ἐπειδή ἀρνήθηκαν νά ἀσπαστοῦν τόν Παπισμό, ὑπό τήν καθοδήγηση τοῦ διαβόητου «ἀρχιεπισκόπου» Ζάγκρεμπ Ἀλοΐσιου Στέπινατς, καταδικασθέντος ἀπό τό Δικαστήριο ἐγκλημάτων κατά τῆς ἀνθρωπότητος, τόν ὁποῖο «ἁγιοποίησε» ὁ πρό προηγούμενος «Πάπας» ὁ ψευδοάγιος Ἰωάννης Παύλος Β΄ (Βοϊτίλα)! Στό ἡμερολόγιό του ὁ διαβόητος αὐτός σφαγέας ἔγραψε τά ἑξῆς φρικτά καί βλάσφημα γιά τήν Ὀρθοδοξία: «τό πνεῦμα τοῦ Βυζαντίου (σ.σ. τῆς ἑλληνορθοδοξίας) εἶναι κάτι τό τόσον τρομερόν, τό ὁποῖον μόνον ὁ Παντοδύναμος καί Παντογνώστης Θεός δύναται νά ἀνέχεται...» (βλ. Ἀρχ. Χαρ. Βασιλοπούλου, ὁ Οἰκουμενισμός χωρίς μάσκα, σελ. 253 ἀπό τό ἡμερολόγιο τῆς Μυστικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Μ. Βρετανίας Intelligent Service) καί γι' αὐτό, ἀφοῦ αὐτοί δέν μποροῦν νά ἀνεχτοῦν αὐτό πού ἀνέχεται ὁ Θεός, προχώρησαν στά ἀνείπωτα ἐγκλήματα!

Τελειώνουμε τά ἀτέλειωτα παπικά ἐγκλήματα καί τόν ἀνθελληνισμό τοῦ Βατικανοῦ, θυμίζοντας τίς δηλώσεις τοῦ ὡς ἄνω ψευδοαγίου «πάπα» Ἰωάννου – Παύλου Β΄ γιά τήν γενοκτονία τῶν Ὀρθοδόξων Σέρβων ἀπό τά νατοϊκά στρατεύματα τή δεκαετία τοῦ 1990 καί βέβαια τίς κατ' ἔτος πασχάλιες εὐχές του στήν «μακεδονική» γλῶσσα, ἐνθαρρύνοντας τόν ἐπεκτατισμό τῶν Σκοπιανῶν ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος μας! Ἐπισημαίνουμε τήν ἄκρα τοῦ τάφου σιωπή τῆς παπικῆς διπλωματίας γιά τά ἐθνικά μας δίκαια (π. χ. Κυπριακό).

Κατόπιν αὐτοῦ ρωτᾶμε καί πάλι: πρός τί ἡ πρόσκληση τοῦ κ. Φραγκίσκου νά «τιμήσει» τήν Ἑλληνική Ἐπανάσταση, ἀφοῦ ἡ παρασυναγωγή του πού ἀποδοκιμάζει ὁ Πανάγιος Θεός στερῶν τήν χάριν Του ἀπό αὐτήν, ὡς ἀποδεικνύει πασίδηλα ὁ «ὄζων» ἁγιασμός της, τήν ἀπαξίωσε, μέ τόν τρόπο ποῦ ἤδη ἀναλύσαμε στήν ἀνακοίνωσή μας; Μήπως θά ἔρθει νά ζητήσει συγνώμη γιά τόν διαχρονικό ἀνθελληνισμό τῆς θρησκευτικῆς κοινωνίας του; Οὔτε ὡς κακόγουστο ἀστεῖο δέν μποροῦμε νά τό φανταστοῦμε, διότι ἔτσι θά ἀμφισβητοῦσε ὁ ἴδιος τό «ἀλάθητό» του! Ἐρωτᾶμε καί αὐτούς πού τόν προσκάλεσαν: Δέν γνωρίζουν τήν ἱστορία τοῦ ἀνθελληνισμοῦ τοῦ Παπισμοῦ καί τόν κάλεσαν ὡς «τιμητή» τῆς Ἐθνικῆς μας Παλιγγενεσίας; Δέν γνωρίζουν ὅτι ἡ πρόσκληση αὐτή θά ἀποτελέσῃ θλιβερή πρόκληση τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος ἔχυσε ποταμούς αἱμάτων, γιά τήν ἀπελευθέρωση ἀπό τήν οἰκτρή τουρκική δουλεία; Δέν θά ἀποτελέσῃ ἀσέβεια

πρός τούς χιλιάδες ὀρθοδόξους Ἀγωνιστές, οἱ ὁποῖοι ἔδωσαν τά πάντα γιά τήν πατρίδα; Δέν θά ἀποτελέσῃ βεβήλωση τῆς μνήμης τῶν 800.000 νεκρῶν του 8ετοῦς Ἀγῶνα; Δέν θά προσβάλλῃ τήν μνήμη καί ἀξιοπρέπεια τῶν ὀρθῶς καί ἐθνικῶς σκεπτόμενων Ἑλλήνων ἡ παρουσία τοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ πλέον ἀνθελληνικοῦ καί ἐγκληματικοῦ κράτους, τό ὁποῖο σαμποτάρισε στό ἔπακρο τόν Ἱερό Ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους μας; Ἀπαντᾶμε: Ναί!

Γι' αὐτό κάνουμε ἔκκληση πρός τήν πολιτειακή καί πολιτική ἡγεσία, νά ἀναθεωρήσουν τήν ἀπόφασή τους, νά ἀνακαλέσουν τήν πρόσκλησι τοῦ κ. Φραγκίσκου Χόρχε (Μπεργκόλιο), ὁ ὁποῖος εὐθύνεται προσωπικά γιά ἐγκλήματα κατά τῆς ἀνθρωπότητας στήν πατρίδα του, συνεργαζόμενος, ὡς «ἀρχιεπίσκοπος» Μπουένος Ἄϊρες μέ τό φασιστικό καί ἐγκληματικό καθεστώς Βιντέλα πού βασάνισε τόν λαό τῆς Ἀργεντινῆς καί δολοφόνησε περισσότερους ἀπό 30.000 ἀθῴους πολῖτες καί μάλιστα νεαρά παιδιά! Ὅπως εἶναι γνωστό, ὁ κ. Φραγκίσκος Μπεργκόλιο δέν τολμᾷ νά ἐπισκεφτεῖ τήν πατρίδα του, διότι τόν περιμένει ἡ ὀργισμένη ἀντίδραση τῶν μανάδων τῶν ἐξαφανισμένων καί δολοφονημένων παιδιῶν!

Δέν ἔχει τήν τόλμη νά πάει στήν Ἀργεντινή, θέλει ὅμως νά ἔρθῃ στήν Ἑλλάδα! Δέν τοῦ ἀξίζει ἡ ἀπόδοση τιμῶν, διότι τόν βαρύνει τό ἀνθελληνικό καί ἐγκληματικό παρελθόν τῆς θρησκευτικῆς του Κοινότητος, τοῦ μοναδικοῦ σύγχρονου Κράτους, τό ὁποῖο συντηρεῖ τόν βάρβαρο καί ἀπάνθρωπο φραγκικό φεουδαρχισμό!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΠΗΓΕΣ:

1) Τάκη Σταματόπουλου: Ἡ στάση τῶν καθολικῶν στήν Ἐπανάσταση τοῦ 21. (https://www.vimaorthodoxias.gr/theologikos-logos-diafora/i-stasi-ton-katholikon-stin-epanastasi-tou-21/)

2) Εὐδοξία Αὐγουστίνου, Φιλόλογος–Θεολόγος: Ἡ στάση τῶν Παπικῶν κατά τό 1821. (https://enromiosini.gr/arthrografia/i-stasi-ton-papikon/)

3) Οἱ Παπικοί–Φράγκοι τῆς Ἑλλάδος κατά τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 (http://www.oodegr.com/oode/papismos/1821a.htm)

4) https://el.wikipedia.org/wiki_(1821-1827)

5) http://yperpisteoskaipatridos.blogspot.com/2020/03/e-onota-1821_9.html